

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl soudkyně JUDr. J. [redacted] T. [redacted] ve věci

žalobce: [redacted], **spořitelní družstvo v likvidaci**, IČO [redacted]
sídlem Kamenná 835/13, 639 00, Brno - Štýřice
zastoupený advokátem JUDr. J. [redacted] H. [redacted]
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00, Praha 8

proti
žalovaným:

1. T. [redacted] Z. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
2. Š. [redacted] B. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
3. J. [redacted] K. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
všichni zastoupení advokátkou Mgr. M. [redacted] K. [redacted]
sídlem Těšnov 5, 110 00, Praha 1

o zaplacení částky 546 674,18 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 546 674,18 Kč, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení společně a nerozdílně částku 89 348 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 30. 3. 2023 domáhal zaplacení částky 546 674,18 Kč s odůvodněním, že žalobce a žalovaný T. [redacted] Z. [redacted], dále jen „žalovaný 1)“, uzavřeli dne 14. 12. 2009 smlouvu o úvěru č. [redacted], na základě které poskytl žalobce žalovanému 1) úvěr

v celkové výši 3 800 000 Kč. Mezi žalobcem a žalovaným Š [redacted] B [redacted], dále jen „žalovaný 2“, byla dne 14. 12. 2009 uzavřena smlouva o převzetí ručení č. [redacted] na základě které se žalovaný 2) zavázal uspokojit pohledávky žalobce v rozsahu pohledávek žalovaného 1) vůči žalobci vyplývajících ze smlouvy o úvěru, pokud žalovaný 1) nesplní-li své závazky ze smlouvy o úvěru řádně a včas. Mezi žalobcem a žalovaným J [redacted] K [redacted], dále jen „žalovaný 3“, byla dne 14. 12. 2009 uzavřena smlouva o převzetí ručení č. 2210-21376/1, na základě které se žalovaný 3) zavázal uspokojit pohledávky žalobce v rozsahu pohledávek žalovaného 1) vůči žalobci vyplývajících ze smlouvy o úvěru, pokud žalovaný 1) nesplní-li své závazky ze smlouvy o úvěru řádně a včas. Z důvodu prodlení žalovaného 1) se splácením poskytnutého úvěru (od března 2012 do března 2013) došlo ze strany žalobce v souladu s ustanovením čl. V odst. 8 smlouvy o úvěru k zesplatnění poskytnutého úvěru, a to ke dni 19. 4. 2013. Oznámení o zesplatnění úvěru jsou označena nesprávně datem 19. 4. 2012, nicméně z textu oznámení o ztrátě výhody splátek je jednoznačné, že ke ztrátě výhody splátek (zesplatnění úvěru) došlo ke dni 19. 4. 2013. Částka ve výši 5 546 655,28 Kč byla uplatněna v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Exekutorského úřadu pro Prahu 10 JUDr. I [redacted] I [redacted] pod č. j. 197 EX 2554/20-53, a to na základě notářského zápisu s přímou vykonatelností, který byl uzavřen mezi žalobcem jako oprávněným a žalovanými jako povinnými. Exekuční řízení bylo zahájeno dne 27. 7. 2020 na návrh Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který v době podání exekučního návrhu vykonával správu úvěrové pohledávky. Z důvodu ukončení správy zajištěné pohledávky ze strany Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových bylo soudním exekutorem dne 4. 5. 2021 rozhodnuto o vstupu žalobce do exekučního řízení na místo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Vzhledem k tomu, že v rámci exekučního řízení není vymáhán úrok z prodlení z dlužné částky (notářský zápis s přímou vykonatelností neumožňuje vymáhání úroku z prodlení), uplatňuje žalobce v tomto řízení úrok z prodlení, který sestává z následujících částek: Částka 12 972,74 Kč představuje sankci za nesplácení splátek poskytnutého úvěru ještě před zesplatněním úvěru, a to smluvní úrok z prodlení ve výši 35 % ročně z částky 712 044,57 Kč (jde o nezaplacené splátky úvěru za období březen 2012 až březen 2013) za období od 1. 4. 2013 do 19. 4. 2013. Výše úroku z prodlení vychází ze sazebníku poplatků žalobce aktuálního v době prodlení. Částka 533 701,44 Kč představuje zákonný úrok z prodlení ze zesplatněné dlužné částky ve výši 5 559 628,02 Kč ode dne 19. 4. 2013 (zesplatnění úvěru) do dne 29. 8. 2014. Žalovaní byli vyzváni k úhradě dlužné částky předžalobní výzvou odeslanou žalovaným dne 22. 3. 2023.

2. Soud ve věci nařídil jednání na den 1. 8. 2023. Žalobce na žalobě v celém rozsahu setrval. Žalovaní navrhovali zamítnutí žaloby s tím, že není dána pravomoc soudu, neboť v úvěrové smlouvě byla sjednána rozhodčí doložka, a dále vznesli námitku promlčení uplatněného nároku. Žalobce poukázal na skutečnost, že společnost Rozhodčí centrum, a. s., která měla podle úvěrové smlouvy být rozhodcem, skončila v insolvenčním řízení a konkurs byl zastaven pro nedostatek majetku. Dále žalobce poukázal na ustanovení čl. VIII odst. 6 úvěrové smlouvy, v jejímž rámci bylo sjednáno, že délka promlčecí doby se prodlužuje na 10 let od doby, kdy práva počala běžet poprvé. Usnesením zdejšího soudu č. j. 18 C 13/2023-70 ze dne 4. 10. 2023 byla námitka žalovaných, že věc má být projednána v rozhodčím řízení, zamítnuta, rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 10. 2023.
3. Žalovaní při jednání dne 22. 2. 2024 k věci dále prostřednictvím právní zástupkyně uvedli, že považují za podstatné, že smlouva o úvěru byla s žalovaným 1) uzavřena jako s nepodnikatelem, a proto pak může za porušení povinnosti podle § 262 odst. 4 obchodního zákoníku odpovídat pouze podle občanského zákoníku. Ujednání o výši úroku z prodlení je nezákonné, a to s ohledem na ustanovení § 56 SOZ, jelikož se jednalo o ustanovení, které bylo zcela jednoznačně na újmu slabší strany, nepodnikatele. Též ujednání o prodloužení promlčecí doby bylo ujednáním, které bylo na újmu nepodnikatele a znamenalo nerovnováhu ve vzájemných právech a povinnostech podle § 56

SOZ. Úrok z prodlení se podle § 396 obchodního zákoníku promlčuje od okamžiku, kdy k porušení povinnosti došlo, podle žaloby došlo k porušení povinnosti již v březnu roku 2012. Obecná promlčecí lhůta tedy uplynula v březnu 2016, a i pokud by soud měl za to, že prodloužení promlčecí doby je platné, tak promlčecí doba uplynula v březnu 2022, přičemž žaloba byla podána až v březnu 2023. Podnikatelské oprávnění žalovaného 1) vzniklo až v roce 2011. Vzhledem k tomu, že oba ručitelé, žalovaní 2) a 3), byli též nepodnikatelé, vztahují se všechny výše uvedené námitky i na ně.

4. Žalobce odkázal na smlouvu o úvěru, v níž je v základních podmínkách uveden účel úvěru, kterým je investice do rozvoje podnikání. Skutečnost, že žalovaný 1) případně mohl uvést žalobce v omyl, nemůže jít k tíži žalobce. K promlčení úroků z prodlení žalobce uvedl, že úroky z prodlení se promlčují samostatně, přičemž úroky z prodlení do března 2013 nejsou předmětem této žaloby. Předmětem této žaloby jsou úroky až od dubna 2013. Žaloba byla podána 30. 3. 2023, tedy v desetileté promlčecí lhůtě uvedené ve smlouvě o úvěru. Smlouva o úvěru je absolutním obchodem a vzhledem k výši poskytnuté částky nemůže dopadat na tuto situaci ani ochrana spotřebitele, a to z důvodu v době uzavření smlouvy platného zákona, kdy maximální výše spotřebitelského úvěru činila cca 1 900 000 Kč, v tomto případě byl poskytnut úvěr 3 800 000 Kč.
5. Ze smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2009 bylo zjištěno, že žalobce se touto smlouvou zavázal poskytnout žalovanému 1) úvěr v celkové výši 3 800 000 Kč, účelem úvěru byla investice do rozvoje podnikání. Žalovaný 1) se zavázal úvěr splácet ve splátkách po 59 340 Kč měsíčně, konečná splatnost úvěru byla stanovena na 31. 12. 2019. Úroková sazba byla sjednána ve výši 13,4 % ročně. Úvěr byl zajištěn zástavním právem zřízeným na základě zástavní smlouvy ve vztahu k nemovitostem v k. ú. Charvatce u Martiněvsi, jejichž spoluvlastníky byli všichni tři žalovaní. V článku V. odst. 8 a 9 úvěrové smlouvy bylo sjednáno, že v případě prodlení dlužníka s úhradou kterékoli splátky úvěru se stávají veškeré splátky úvěru splatné (ztráta výhody splátek), a to bez ohledu na to, že splátka úvěru byla dodatečně ze strany dlužníka uhrazena, pokud věřitel neurčí jinak. V případě prodlení dlužníka s úhradou jakéhokoli peněžitého závazku vůči věřiteli, je věřitel oprávněn požadovat po dlužníkovi zaplacení úroků z prodlení ve výši uvedené v Sazebníku, není-li její výše stanovena v Základních podmínkách, a to do doby úplného uhrazení peněžitého závazku věřiteli. Podle sdělení žalobce, kterým se vyhlašuje Sazebník s platností od 1. 12. 2012, činila sazba úroku z prodlení pro úvěry 35 % ročně. V článku VII. odst. 6 úvěrové smlouvy žalovaný 1) učinil výslovné prohlášení ve smyslu ustanovení § 401 obchodního zákoníku o tom, že prodlužuje délku promlčecí doby práv věřitele vyplývající z této smlouvy o úvěru na dobu 10 let od doby, kdy počala nebo počne běžet poprvé.
6. Ze smlouvy o převzetí ručení č. [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2009 uzavřené mezi žalobcem a žalovaným 2) bylo zjištěno, že žalovaný 2) se zavázal uspokojit žalobce v rozsahu jeho pohledávek za žalovaným 1) vzniklých z titulu smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2009 ohledně poskytnutí úvěru v celkové výši 3 800 000 Kč, pokud žalovaný 1) nesplní řádně a včas své peněžité závazky vůči věřiteli vyplývající z uvedené úvěrové smlouvy. Ze smlouvy o převzetí ručení č. [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2009 uzavřené mezi žalobcem a žalovaným 3) bylo zjištěno, že žalovaný 3) se zavázal uspokojit žalobce v rozsahu jeho pohledávek za žalovaným 1) vzniklých z titulu smlouvy o úvěru č. 2210-21376 ze dne 14. 12. 2009 ohledně poskytnutí úvěru v celkové výši 3 800 000 Kč, pokud žalovaný 1) nesplní řádně a včas své peněžité závazky vůči věřiteli vyplývající z uvedené úvěrové smlouvy.
7. Z notářského zápisu č. j. N 556/2009, Nz 515/2009 ze dne 18. 12. 2009 sepsaného notářkou JUDr. Š[REDAKCE] N[REDAKCE] bylo zjištěno, že žalobce jako věřitel a osoba oprávněná, žalovaný 1) jako dlužník a osoba povinná a žalovaní 2) a 3) jako ručitelé a osoby povinné uzavřeli dohodu o závazku osoby povinné splnit pohledávku vůči osobě oprávněné se svolením k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí ve smyslu ust. § 274 písm. e) o. s. ř. nebo exekuce ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d)

exekučního řádu, kdy právním důvodem byl závazek vyplývající ze smlouvy o úvěru č. [REDACTED] ze dne 14. 12. 2009 a závazky vyplývající ze smluv o převzetí ručení č. [REDACTED] a [REDACTED] ze dne 14. 12. 2009.

8. Z oznámení o ztrátě výhody splátek a výzvy k zaplacení dlužných částek bylo zjištěno, že z důvodu prodloužení žalovaného 1) s úhradou splátek úvěru dle předmětné úvěrové smlouvy, které byly splatné v období od 31. 3. 2012 do 31. 3. 2013 a jejichž součet činil 712 044,57 Kč, využil žalobce svého práva uvedeného v článku V. bod 8 smlouvy o úvěru a oznámil žalovaným, že došlo ke ztrátě výhody splátek. Každý z žalovaných byl vyzván k zaplacení dlužné částky, která byla ke dni 19. 4. 2013 vyčíslena na 5 704 822,10 Kč.
9. Z vyrozumění o zahájení exekuce č. j. 167 EX 2554/20-53 ze dne 8. 9. 2020 bylo zjištěno, že dnem 27. 7. 2020 bylo soudním exekutorem JUDr. I. [REDACTED] I. [REDACTED] zahájeno exekuční řízení ve věci oprávněného Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových proti žalovaným 1), 2) a 3) jako povinným k vymožení nároku oprávněného, který byl přiznán exekučním titulem - notářským zápisem č. j. N 556/2009, Nz 515/2009, který vydala JUDr. Š. [REDACTED] N. [REDACTED], notářka v Praze dne 18. 12. 2009, a který se stal pravomocným dne 20. 3. 2013 a vykonatelným dne 23. 3. 2013. Nárok oprávněného tvořila částka 3 309 792,56 Kč s příslušenstvím, úrok ve výši 453 479,85 Kč, dlužné poplatky ke dni zesplatnění ve výši 29 640 Kč, poplatek duben 2013 ve výši 2 280 Kč, budoucí úroky ve výši 1 569 062,87 Kč a budoucí poplatky ve výši 182 400 Kč. Podle usnesení č. j. 167 EX 2554/20-387 ze dne 4. 5. 2021 rozhodl soudní exekutor o vstupu žalobce do řízení namísto dosavadního oprávněného Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.
10. Podle předžalobní výzvy ze dne 22. 3. 2023 byl každý z žalovaných vyzván k úhradě celkové částky 546 674,18 Kč ve lhůtě do 31. 3. 2023 s upozorněním na vymáhání dlužné částky soudní cestou po marném uplynutí lhůty.
11. K tvrzení žalovaného 1), že v době uzavření úvěrové smlouvy nebyl podnikatelem, byl předložen výpis z živnostenského rejstříku ze dne 12. 10. 2023, z něhož bylo zjištěno, že žalovanému 1) vzniklo živnostenské oprávnění dne 4. 5. 2011, provozování živnosti bylo přerušeno po dobu od 4. 2. 2013 do 4. 2. 2015, poslední živnostenské oprávnění zaniklo dne 20. 2. 2023. V této souvislosti soud doplnil dokazování ještě výpisem z obchodního rejstříku společnosti B. [REDACTED] s. r. o. (dříve [REDACTED] spol. s r. o.), IČO [REDACTED], z něhož bylo zjištěno, že žalovaný 1) byl v období od 14. 2. 2009 do 30. 12. 2010 jediným společníkem i jediným jednatelem uvedené společnosti.
12. Z provedených důkazů vzal soud za prokázané že žalobce uzavřel s žalovaným 1) smlouvu o úvěru ve výši 3 800 000 Kč a žalovaný 1) se zavázal poskytnutý úvěr splácet v pravidelných měsíčních splátkách, za podmínek stanovených smlouvou. Žalovaní 2) a 3) převzali ručitelský závazek k závazku žalovaného 1) z úvěrové smlouvy. Žalovaný 1) úvěr řádně nesplácel a žalobce využil svého oprávnění k zesplatnění úvěru ke dni 19. 4. 2013. Předmětem tohoto řízení jsou pouze úroky z prodlení, veškeré ostatní nároky jsou vymáhány v exekučním řízení na základě shora citovaného notářského zápisu s přímou vykonatelností.
13. Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“), se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle § 3028 odst. 3 občanského zákoníku, není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem

ode dne nabytí jeho účinnosti. O tom ale z obsahu spisu nic nevyplývá, proto soud věc posoudil podle právních předpisů ve znění do 31. 12. 2013.

14. Podle § 261 odst. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“), touto částí zákona se řídí bez ohledu na povahu účastníků (mimo jiné) závazkové vztahy ze smlouvy o úvěru (§ 497).
15. Podle § 262 odst. 4 obchodního zákoníku, ve vztazích podle § 261 se použijí, nevyplývá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.
16. Podle § 497 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“), smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.
17. Podle § 303 obchodního zákoníku, kdo věřiteli písemně prohlásí, že ho uspokojí, jestliže dlužník vůči němu nesplní určitý závazek, stává se dlužníkovým ručitelem. Podle § 307 odst. 1 obchodního zákoníku, zaručí-li se za tentýž závazek více ručitelů, ručí každý z nich za celý závazek. Ručitel má vůči ostatním ručitelům stejná práva jako spoludlužník.
18. Podle § 397 obchodního zákoníku, nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky. Podle § 401 obchodního zákoníku, strana, vůči níž se právo promlčuje, může písemným prohlášením druhé straně prodloužit promlčecí dobu, a to i opakovaně; celková promlčecí doba nesmí být delší než 10 let od doby, kdy počala poprvé běžet. Toto prohlášení lze učinit i před počátkem běhu promlčecí doby.
19. Právní vztah žalobce a žalovaného 1) soud posoudil jako vztah z úvěrové smlouvy podle § 497 obchodního zákoníku, právní vztah žalobce a žalovaných 2) a 3) vyplývá z prohlášení o ručitelském závazku podle § 303 a násl. obchodního zákoníku. Podle § 261 odst. 3 písm. d) obchodního zákoníku se jedná o tzv. absolutní obchod, závazkové vztahy účastníků se proto řídí obchodním zákoníkem. Soud s ohledem na okolnosti případu, kdy výše úvěru činila 3 800 000 Kč a výrazně tedy přesahovala částku 800 000 Kč (ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru), a žalovaný 1) úvěr žádal za účelem investice do rozvoje podnikání, přičemž v rozhodné době měl (přínejmenším) angažmá jako jednatel i společník právnické osoby, dospěl k závěru, že žalovaný 1) nebyl v postavení spotřebitele či obecně slabší strany. Smluvní vztah stran se soudu jeví jako vyvážený za situace, kdy žalovanému 1) byl poskytnut vysoký úvěr s dlouhou dobou splatnosti oproti prohlášení žalovaného 1) o prodloužení promlčecí doby na 10 let, přiměřená je pak i výše sankčního úroku z prodlení v sazbě 35 % ročně, který byl požadován za dobu od 1. 4. 2013 do 19. 4. 2013. Ustanovení poskytující ochranu slabší straně podle ustanovení § 56 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění platném a účinném v době uzavření předmětných smluv, se tedy v tomto případě neuplatní a soud předmětné smlouvy hodnotí jako platně uzavřené. Pokud jde o námitku promlčení uplatněného nároku, kterou vznesli žalovaní, vycházel soud z citovaného ustanovení § 401 obchodního zákoníku, tedy že pro případné promlčení platí prodloužená promlčecí doba, v tomto případě 10 let. Za rozhodný okamžik pro počátek běhu promlčecí doby soud shledává rozhodnutí žalobce o zesplatnění úvěru ze dne 19. 4. 2013. Žaloba byla u soudu podána dne 30. 3. 2023, tedy ještě před uplynutím promlčecí doby. Námitka promlčení tudíž není důvodná. Žalovaní

samotné uzavření jednotlivých smluv nezpochybňovali, na základě shora citovaného notářského zápisu s přímou vykonatelností jsou veškeré ostatní nároky z předmětné úvěrové smlouvy již vymáhány v exekučním řízení. Je nepochybné, že žalovaní se dostali do prodlení se splacením svých peněžitých závazků vůči žalobci, a proto byl nárok na úroky ve výši žalované částky uplatněn důvodně. Soud se vlastním výpočtem přesvědčil o správnosti vyčíslení kapitalizovaného smluvního úroku z prodlení (12 972,74 Kč) i zákonného úroku z prodlení, kdy žalovaná částka 533 701,44 Kč je nižší, než částka k níž vlastním výpočtem dospěl soud. S ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo žalobě jako důvodné v celém rozsahu vyhověno.

20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 89 348 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 27 334 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.”) z tarifní hodnoty ve výši 546 674,18 Kč sestávající z částky 10 500 Kč za každý ze čtyř úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava zastoupení, návrh ve věci samé, účast u jednání dne 1. 8. 2023 a 22. 2. 2024) včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., a z částky 5 250 Kč za jeden úkon právní služby uvedený v § 11 odst. 2 a. t. (jednoduchá výzva k plnění) včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. (odeslání výzvy každému z žalovaných). Dále žalobci náleží cestovní náhrada v celkové výši 1 901 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 1. 8. 2023 náhrada 943 Kč za 70 ujetých km v částce 543 Kč (41,20 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 6,2 l/100 km a 5,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 22. 2. 2024 náhrada 958 Kč za 70 ujetých km v částce 558 Kč (38,20 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 398/2023 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 6,2 l/100 km a 5,60 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 398/2023 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 51 251 Kč ve výši 10 763 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Kladno 29. února 2024

JUDr. J. [redacted] T. [redacted]
soudkyně